

प्रवेश सं०

नम लिंगात् ज्योति व्याख्या
पत्र सं० १२८ (श्रीगुरुभद्रानन्दज्ञन
ग्रन्थालय),

श्लोक सं०

आधार: रु. ५.४५.८.

विद्विवरणम् रु.

पी० एस० ग्र० पी०—७७ एस० सी० ₹०—१६५९—५० ०००

13888

विषयः व्याख्यालिङ्

कम सं०

प्रथकार

अक्षर सं० (पंचौ) ८९

लिपि: २.८८.

पंक्ति सं० (पृष्ठे) १४

आधार: ५।

उ० = १६६

॥**श्रीत्रिंशङ्कुकियाद्याप्रारंभः॥**

श्रीगणेशायनमध्यत्त्वायसदस्वतीदेवीगणोऽंगुरुसामनवा अप्तेचेसंयहं त्रिंशैषोक्त्वायार्थ्याकृतोम्पदं तत्रस्मा
 हृक्षमं समुद्देश्यनोक्तप्रसिद्ध क्रम मनुस्त्रवर्गमधिपतिनाम् चक्रनेणाशैच प्रतिपादयते तत्राशौ
 च। नामामुहूर्वविष्णुः चालः स्तानामधपतेषाः कथितमवकल्पो धर्मः॥ १॥ इष्टामासाम्यतरतेष्यपुरुषभिहिते
 गर्भमात्रेविनष्टे मातात्मासंख्या स्मृतिनमशुचिः लोनशुद्धाः सप्तिः॥ अस्त्रेप्राप्तसद्यते त्रिवदेनमशुचि
 चयोत्ततः परं स्तुतिवत्स्यात्त्रातुर्वैर्यस्य तु त्वं भवदेवयस्त्रियस्त्रियस्त्रियस्त्रियः २॥ अत्यागमवयवः
 वप्यामासाम्यतरेषु खलामासामाम्यतराण्यमध्यानेत्युत्पुरुषविनिष्ठेष्यस्यमत्तद्विहृते गम्भामात्रेव
 पर्याप्तये गर्भेविनष्टे च्यते माताजननीतमासदसंख्यासमेविना तष्टामासामागर्भधारणादप्रभाप्रस्त्रक
 यथासंख्यातया समानेविनाय चतुर्यधाभवति तथाः शुचिरक्षुद्रास्यात् अत्रेस्वासोमासङ्क्षतमा
 सन्तस्यसरव्यातयासमानेविनाय येवस्मानेविनामासामानाम्यतराण्यविनिष्ठेत्या
 यमासाम्यतरेगर्भेविनष्टः नमासंख्या यासमानेविनानीतिः अत्रेयद्यप्यविवेच्यात्तद्विहृते
 तुर्धमासमार्थ्य वप्यामासपर्यंते इत्येषां आद्यमासत्रयेवनिष्ठेविश्वारात्मवमातुराशेषविवेच्य
 स्त्रावप्यामात्रेविनाय तथोचमरीदिवां गर्भसुखायथामासमधिवेत्यत्तद्विहृते आद्यमासत्रयेव
 उत्तमेवात्मानातेवत्रयोदिवसाः तप्यावस्थांसात्तसावेषिणीस्त्रियरक्ष्यात्मायत्पिण्डाशेषवजननीति
 निष्ठाएवमानुशशेषोच मधिग्रामसप्तिं तामामाह स्मानशुद्धाः सप्तिः॥ त्वं नक्षत्रं शुचिः ३॥

संघः लान्त्रेष्वित्तानोगर्भायपतेभवतीतिस्मरणात् एवं संघितानुच्छेदमासादित्रयेष्विद्विशेषताव्याप्तिः शेषे
 प्राप्तेष्वचमवक्षयोर्विशेषमाह। अत्रेस्वासिद्युतिविष्टेष्वमाससंख्येवषमामधिविनायद्यत्तमासद्यतेष्वचमवक्षयाव्याप्ति
 अस्त्रिपुत्राक्षिणिद्विनमशुचिः स्युतिसंबोधः तथामासादेष्यविनायद्यत्तमानाद्विनत्रयमितिवचनात् ५॥
 त्रिवदिवित्तानुच्छेदः वचमवक्षयोर्विशेषः। अत्रेष्वचमवक्षयोर्विशेषः। स्त्रीतः प्रसवोजननेतत्रचेतिस
 तिभावः। अत्रतः परं यमासाम्यतराण्यसमाप्तमयोर्विशेषत्वस्यादशेषोचाम्यतेष्यः। स्त्रीतः प्रसवोजननेतत्रचेतिस
 तिभावः। दशराहेशावमाचेशोसाम्येषुकृष्णविधीयते। जननेवेष्येव वस्यान्निषुण्णा शुद्धिमित्तिनामितिमन्त्रकाप्रसि
 द्धानध्यायस्त्रिलोकाः प्रणामाम्यत्तदेवायाव ऊर्मिवेष्येवद्यदा। तदामासमुमेस्तासामांदावदेष्यशुचिदिव्यतेष्यत्र
 तेष्यवृद्ध्यस्त्रियामुक्तीतामामात्रेष्वमधिष्ठानेति। एत्यथमहारीताप्यजातिस्त्रियेवेष्येवद्यतेष्यत्र
 एतत्स्त्रियस्य चातुर्वैर्यसाभारणातामाह। चातुर्वैर्यस्यतुल्यान्तिः एतदशेषोच्चातुर्वैर्यस्यनन्तर्यामीनां
 तुल्यसाधारणं भवति। नक्षत्रेनवनक्षत्रेनविवेच्यः। नक्षत्रलीमिदेवनुल्पंकृतुर्यमेवस्याविशेषविविष्टापर
 तिभिनिमिन मासोचेष्वात्मानुवैर्यसाभारणमिस्ताह। यद्यमदिवयोविशेषाविशेषविविष्टापर
 शेषोच्चात्रवैर्यविशेषोपादानवरहितेनविनिष्ठमाशौचं देष्पिसर्वेनातुर्वैर्यस्यनुल्पंभवति। तदुक्तं याद्यापाद
 मुक्तिनामुल्यवयविभिन्नवेष्यामतिक्रान्ततर्थेवेति। अत्रयुवेष्यामित्तिविनिष्ठेतेष्यत्र
 नक्षत्रेविविक्तानामासोजाभावाभ्यन्तिः। ४॥ इदानीष्वप्रसवनिमित्तमासोचेविविष्टायद्वेनाहम्भन्नाशौच

मास ५

शे

तिभिनिमिन मासोचेष्वात्मानुवैर्यसाभारणमिस्ताह। यद्यमदिवयोविशेषाविशेषविविष्टापर
 शेषोच्चात्रवैर्यविशेषोपादानवरहितेनविनिष्ठमाशौचं देष्पिसर्वेनातुर्वैर्यस्यनुल्पंभवति। तदुक्तं याद्यापाद
 मुक्तिनामुल्यवयविभिन्नवेष्यामतिक्रान्ततर्थेवेति। अत्रयुवेष्यामित्तिविनिष्ठेतेष्यत्र
 नक्षत्रेविविक्तानामासोजाभावाभ्यन्तिः। ५॥ इदानीष्वप्रसवनिमित्तमासोचेविविष्टायद्वेनाहम्भन्नाशौच

रुद्धं शाहमाशो नप्रियेनः पक्षः। गर्वं स्फुते तामातु द्वशाहं जाते प्रते उभयोः दृशार्हं सते नप्रियसेवदशाणमिति पैम्पवं
चनात्र अथात्रैव विषय एकात्रमाह। यदेति अथगोष्टिकाद्ब्रह्मस्य त्रिरा त्रायो चेऽस्पृश्य तमेवाधिकं सते कृकमा
नप्रियकादित्वलहाण्डित्रात्रैस्तु इति स ह समानप्रियतमाभावः। एत च चपक्षद्वयः। त्रिरात्र दशात्रवारावाराव मात्रावाचक्षण
तोऽनुदीक्षित्वं तमयोः सते कृमात्रवाहीत व्याख्यानविज्ञानं व्यवाहाराभ्यः। स्पृष्टाकृततः। अथात सराधेन लक्ष्याणुवायावल्ला
विशेषादादाशीते विशेषमाधिकी रोतिकी शुभ्यानेनेति नामाकरणाद्वैष्णवकालादावकृमान्हारकान्हाल लक्ष्या
शुक्लाम्बुद्धतासु त्रिषुरुपविषय यावत् विप्रुष्वं विज्ञायत इति वासिष्ठानाम भिसते। एत च चपक्षद्वयः शो
नक्षमानामाधिक्यावृपुत्रवं अप्रदत्तानां तु रुद्धीणां प्रियपुत्रवं विज्ञायत इति वासिष्ठानाम भिसते। एत च चपक्षद्वयः शो
चो अनुदायां तु क्षमायां सद्यः शो च विधीयते इत्यापसंवेदमरणात्। वायदानतो विकृप्रथमेव अकरणाद वितर
मङ्गाएकेनेव विद्वसेन हाताः। शुध्येदिति द्वयं यासं वन्धः। अह स्वदं तक्ष्यान्विश्वाभृतं गो वैस्वकपित गोत्रं नविशिद्धिः
रणात्। अभिस्तुपयमानद्वयादानो न तरमुपयमनाद्वयाहाद्वयाभृतं गो वैस्वकपित गोत्रं नविशिद्धिः
शुध्येत्वा। इमं शुधिः स्त्री याम संस्कृतानां तु व्याघ्राध्यं तिवां धृताः। यथोक्ते नेव कालेन शुध्येति तु स्वाम पश्यते
मनुकावदितव्याः। ॥५॥ तु वृष्णासामाराणी शुध्येत्वा त्वाम वर्णी इत्यादशाहाध्याणी नवि श्रोतृष्य चमरज
स्वीर्णनाह। न नम्नो पृष्ठस्याद्वयचदशानिश्चादशाहानि एहां सामसंवर्णः। क्रमेण शुध्येत्वादित्वां
इति स्तुपक्षं। बानप्रस्थ्यमौ द्वा परमिति कुलज्येषु तु नाम प्रवृत्तिः। ये एतत्वति च दिनेन्द्रु
द्वयेजेवसद्यः। ॥६॥ अभिमिन्ननामाशो च उपेतउपनीतः। उपेत एवो पृष्ठस्यम् लो उपनी
तमपरणो सते त्रालणाद्य अव्याप्तेवर्णाः। क्रमेण दशानिश्चादिकालम् शुध्यः। स्पृष्टावृष्णादशाहाह। क्षमायेत्वा

शाहशाहेवैश्यः पृथक् च दशाहेवैशामासंविशिश्चिनाम्भुकमेणाऽनितस्ताक्षण्डिन शुध्येत्वादिति। विद्वितक
मिन्नुद्धात्र शालः। भृदः पंचदशाहेवनभासां लक्षियस्य द्वाहानिविशः पंचदशीवत्तु। वैशादिनानाम शुध्य
तदर्थ्यायवर्तिनश्च तेवनात्। दृदानामुत्तराधेनकुलसंवाचपुरुषावैश्वारोपरुषेन दशाहाध्याणी नायवादप्रा
हावावप्रस्थ्यति। कुलज्येनाप्रस्थ्यत तीयाप्रप्रतिमतो चतुर्थाधेन शुधिः। शुधिः कुलो च वैपुरुषमेवासां स्वाक्षर्यत्वाम्
वः ऊनमांज्रेण शुधिकारणं। योग्यित्वा प्रगृह्येत्वतिदिनमहोत्रात्रमाशोल्लामुक्तिविश्वाद्वयाद्वयादिनेन्द्रु
द्वयादेवसद्यः। स्पृष्टादेविश्वेत्वं यासंवर्णः। मुद्धातेनकालात्तरयत्तानाम विद्वितमेवशुधिद्वयतुः। बालणा
धार्यविषयाद्वयादित्वां गाग्धेविवाचाः। अहं वेच्छातानान एकत्रात्रम शोन कृमिति सततः। उद्यात तरयावेशाल्लोः। हा
थेविषयाद्वयादित्वां गाग्धेविवाचाः। अहं वेच्छातानान एकत्रात्रम शोन कृमिति सततः। एत च चपक्षद्वयेन शुध्येत्वादिति
त्रध्यमहेत्वस्यानां स्पृष्टासंविष्टेवं यत्प्रतिभाशोविवाचां विवितमिन्नेतद्वयतु स्वरणाद्य। एत च चपक्षद्वयेन शुध्येत्वादिति
नमिति निश्चितु उद्धेः। ॥७॥ तथात्र अश्रुतेवनिमित्तिं शामानिविशेतद्वयतु स्वरणाद्य। एत च चपक्षद्वयेन
द्वयेन देवतदपादेव छ्वयेत्वात्। शामेतीतेदशाहास्पृष्टिविश्वेयेकोप्राप्तिमासां त्रिवैश्वात्रेव पृष्ठाप्राप्तिमासां
सादेवमिन्नेवनभास्यानातः। शामामांत्रेणामानेदेव रात्रस्वल्पत्यर्थितविषयेदेशकालाविशेषात्मेव
स्वमात्राम् स्पृष्टाद्वयेन्द्रिदिनमिन्नेवत्तमितिमास रोपेत्वसमानं। ॥८॥ शामेव रात्रावाशोवेदशाहात्ममितिदशाहा
द्वयेन्द्रिदिनमिन्नेवत्तमितिमास रोपेत्वसमानं। द्वयेविषयेदेशकालाविशेषात्मेव देशकाल
दिक्षेत्वांतित्रिमासात्माकृप्रथममात्रात्मेत्रिरात्रेविमासामानतरं चतुर्थामुक्तायानिष्ठापृष्ठाप्रस्थिताम
लो। द्वयेविषयेदेशकालाम्यामुक्तायात्रिः पृष्ठापृष्ठाप्राप्तिमासामारयस्य वृक्षायानिष्ठापृष्ठाप्रस्थिताम
द्वयेविषयेदेशकालाम्यामुक्तायात्रिः पृष्ठापृष्ठाप्राप्तिमासामारयस्य वृक्षायानिष्ठापृष्ठाप्रस्थिताम

१५० श्लोक ० स्प्रपासपत्तपश्चिमीतथा। अहसुनवमदर्शार्थस्त्वानेन उच्यतीति इति श्वराद् देशात्तरम् तिश्वरणीति
 श्वरेण स्त्रानं मवे साक्षा लानदर्शन तरतिदेशात् तरम् तं शुलो क्लीबैव वान सेयतो। प्रते श्वानेन उच्यते विश्वरूपाः
 वै व्योग्या इति स्त्रान यात् दृश्यते इति तरलक्षणमाह इति स्पृष्टिः। महान्यदत्यवृत्तिर्विश्ववाययकः। वा दोयत्राप
 िधं इति इति श्वान तरम् यत्तो। देशात्तरवद् दैवके रथे यजन मायते। वह्नार्थं श्वर दृश्यते विश्ववचरः। ए
 तस्यापवाहामाह लीभाषित्रिता। स बैद्यरो सर्वकाले पिनुमांश्च मरणेन सुनानं सिंखस्य जातिरिहिनंद
 शा हृदिकः। पिठविषय इति मातावपिताच पितृतोष्वयोग्य स्वयतिसमा सः तथात्। पितृतोष्वयोग्य
 स्वातां दूरस्यापिहित्रितः। शुलो तदिन मारमध्यदशा हृस्त्रिभवेदिति वनवानात्। अपरमातुर्विश्वमा
 ह। मातुर्सपत्या स्त्रैव दिनमिति। मातुर्सपत्यमिति सपत्यमात्रम् तदेव मातुर्सपत्यापुत्रस्य दृश्वानां वि
 श्वो त्रैत्रियात्र मार्शो चैतदुक्तः। पिठृपत्यापत्यायामात्रवर्जिद्विज्ञातमः। संवत्सरे वृत्तीते पित्रिया
 त्रमशुचिर्भवेत् इति त्रशावश्रवेनातिकातेजनामाशो च अशुद्धिर्भैवेति स्वरचित्तं तदुक्तामात्रुदिः
 न संवाशो च अतीतेषु इति ज्ञापातिदेव लेन। एतदति क्रान्तशो च सववर्णासार्थर्यामि साह। इदं अ
 लिङ्गो संशो च अस्मान् सर्वसाधारणीप्रस्य थर्थः। प्रोक्षिते कालुरोषः स्यादश्वेषे अहमेव हि सववर्णाव
 त्सरे तीते त्रैतेद्तोदर्कं शुचिर्भवेति वनवानात्। तुत्यवश्वसंवर्षामतिक्रान्तेतथैव च तिव्या ध्यापादवन
 नात्। इ॥ स्वकुलो यज्ञस्ताशो वस्म हातुर्लोकात्मतिवशतनामरण्यतदनामाशो वस्माह। संस्माष
 भनवमलक्ष्य लोक्लिपिवर्जनै॥। पित्रींगीहस्तमूलं प्रसवमरण्य योरेकारात् त्रिरात्रस्यात् पित्रादिका
 नामधायेव मरण्य शूद्धुप्राप्तिवान् ज्ञेयावार्म मातामह दुहित सुत श्रोत्रियं शूसमंज्यस्त्वा

=उच्चोऽमातामहदुहितसुतराद्यस्तु प्रसिद्धाः-

=ऽधाधायश्चित्यामनः-

गेदुत्रियात्र त्रिदिव समक्षिं सोदकस्त्रमयत्॥॥॥॥ पितृर्मातिप्रार्गेद्वै स्वस्त्राप्रसवमरण्यो सम्पर्णात्याः
 परिणायायेव सवस्वमरण्यो यत्योः। पित्रादिकानमेकरात् रोक्षेत्रे यथाक्रमयास्यात्तो। यदामातर्गद्वै स्वस्त्रद्वपैरि
 लातिक्याप्रसवमरण्यो यत्योः। पित्रादिकानमेकरात्रिवात्रेत्यस्तात्। प्राप्तसववैकरात्रेत्रम्
 लक्षणात्माप्रसवमरण्यो यत्योः। अत्रपित्रादिगद्वै यजन नमन्तरं गेद्वै स्वस्त्रलाप्तमात्यापितृपक्षके तेऽस्त्रव स्तुतरयतदुहिते न्। त्रिरात्र
 वै स्वचित्वान्ताय विष्युः। तु संक्तालुनार्थाषु नाशो च पितृपक्षके तेऽस्त्रव स्तुतरयतदुहिते न्। त्रिरात्र
 कमिति। अथवित्सरयोग्य दुष्ट्रास्त्रियात्रात्रमिति अथश्वनाव्यकातातस्त्रुचित्वा। यदुहिते न्। परिणाय
 कन्यायाः। पिठृप्रसवमाताप्रित्रियात्राप्रित्रियातपरमेन्द्रीयास्त्रानातुकथमवृत्तात्रिवागेव इति
 छिः। स्वात्मसाहमगाम्युसश्वितद्वै स्वल्क्ष्य सवरण्यत्। प्रतेष्वाचार्यमातामहदुहितसुतविश्ववस्त्रम्
 याऽप्यस्वस्त्रीयुत्रिवात्रात्र। अत्राचार्यशब्देन उपनयनप्रदर्शकं च वद्याप्यपैकः। स अत्राचार्यादत् त्राहयस्वल्क्ष्य
 उपनीयतु यः धूष्यं वेदस्थापयेत्तुः। सागचस्त्रद्वृश्यवत्तमाचार्यं प्रनव्यन्वत्तेऽपि। एव दृशमध्यापकउपा
 ध्याय त्वात् ग्रन्थद्वृश्यते। एव त्राचार्याध्ययनक्षमश्वेत्रिवात्रामात्रो यत्था विद्यमानस्य
 प्रेष्मानान्तर्वितः। श्रोत्राः प्रसिद्धात् एतेषु त्रुतिवित्रात्रामात्रो यत्था विद्यमानस्य
 दृक्षः समानोदकः। सप्तपुरुषावान न तरसस्पुरुषावासानः। त्यन्यतामाताशोब्दस्त्रातेषु विद्यवस्त्र
 मशुचित्रं शुद्धात्मावात् तथात्मवृद्धस्येति। त्यहमातामाताशो श्रावित्येषु विद्यवस्त्रं तथा विद्यवस्त्र
 तेवत्तिज्ञायायेव त्रिवात्रेत्यपि शुद्ध्यति। संस्कृतेष्विद्ययोरात्रियो देहिते भागिनासुतो। संस्कृतेत्तु त्रिवात्र
 त्रिवात्रादिति धर्मो यवस्थितियात्रव ल्पयस्मरण्यात्। जनन्येकोदानानातुत्रिवात्राशुद्धिरिष्यते। शब्दस्य

विश्वितु पुत्रस्त्रियो त्रिपुत्रस्त्रियो शति दिनान्युभयकार्यनग्न्या क्षुद्रानभवतीयन्वयः॥ सु
तिकोषु त्रवतीयु शतिरात्रेण कर्माणिकारये भासेन लृजननीभृतिये त्रिनशिवचनात्॥ ११५
अथ द्वादश शतत्त्वात्॥ निहस्यान्यं प्रमातिद्वसम्। अ॒ चिकौथास्वन ग॑ नदुक्ताश्टो नौ थानाथमा
द्वक्तु शतफलं भाग पूर्वे वेशु शुध्येत्। नौ लोपाध्ययमातायि तपरमगुरुं ब्रह्म भारीनदे
वीते भ्याऽन्यैर्हेत्यस्वत्रतमपिवितं भ्रश्यते वश्यमेव॥ १२॥ अन्यस्वर्णमस्तिष्ठेत्यतेभिन
हृष्टिद्वसमभुक्तो भवति। एतदहो रात्रमत इहवासिनोऽतदन्नभाजिनोऽदेयां। तदहो
हृष्टिद्वसमभुक्तो भवति। एतदहो रात्रमत इहवासिनोऽतदन्नभाजिनोऽदेयां॥ १३॥ अस्यपिंडितेभिन्ने
सिनस्तु विराङ्गो तदन्नाशिनस्तु दूरात्रेणोभिति ज्ञेयं॥ तथा चमनुवाचन्यमिति। यद्यन्मज्जितेषानुदरण
निहस्यं बन्धुवत्॥ विशुध्यतित्रिरात्रेणानुतुरासोऽव्याघवामिति। यद्यन्मज्जितेषानुदरण
हैते शुध्यति। अनद्यन्तमज्जेवत्येत्यस्यगृहेवसेद्वित्ति। अथ स्ववर्णीनहृष्टसनदुक्ताश्टो च॥ १४॥ = प्रसमनजा-
ज्ञातीयस्यान्विहरणाकरोत्तदुक्ताश्टो च॥ ब्राह्मणश्वेतश्वर्णहृष्टेत्यदामासमभुविद्यतथा
भृदश्वद्वात्मां निर्हृष्टेनदादशरात्रमित्यादिद्वेयं॥ एवमवश्वेद्योऽर्ववर्णीमुप
स्टे श्टो दृष्ट्वीनां वरंतत्रं शावोक्तं आश्टो चमितिगोतमवचनान्वयुभवनिर्हृष्टाणा
८ ६

पर्यपर्याद्याम्याप्रेतवहन्तेयं॥ एतस्यापनादमाह॥ अथानाथमिति। अनाथप्रेतं विहृष्टायके
तु शतफलं भागमवेद्॥ स्ततकं तस्य नेव संभावनायां। किंतु आप्लवेनेवशुध्येत्। आयकतुर्व्वितयो
मः। आप्लवस्तानां॥ एव कारेण तानानां नंतरमारेषो चमित्यात्मः। प्रतिपादिताय भादपराशारामाना भं
ब्राह्मणो व्रेतं येव हृष्टेद्वित्तिः॥ यापदेष्यज्ञेफलमानुरूपं लभेत्तते। नंतराम शुभेषं विचित्यापेवा उत्ति
भक्तम्यां॥ जलावगाहनं तेषां स यः। श्टो चं विधीतेव त्रिति॥ अथ ब्रह्म च योविशेषमाह। नौ लोपाध्या
मेष्मादितुपाध्यायाद्यनिर्हृष्टस ब्राह्मनारी नदोषादेष भाङ्गमवति। ब्रह्म चर्य ब्रह्मान्भ्रश्यते इति॥ आ
भृदश्वद्वात्मां निर्हृष्टेनदादशरात्रमित्यादिद्वेयं॥ एवमवश्वेद्यो दोषमाहते भेष्माय
भृदश्वद्वात्मां निर्हृष्टेनदादशरात्रमित्यादिद्वेयं॥ अन्यनिर्हृष्टयो दोषमाहते भेष्माय
मित्यादिते भ्यउपाध्यायाद्यनिर्हृष्टते यद्य ब्रह्म च योविततं विस्तृतं ब्रह्म तमप्यवश्यमेवध
श्वद्वात्मां निर्हृष्टेनदादशरात्रमित्यादिते॥ अथ ब्रह्म च योवितान्विवर्तिरन्यत्रामा
श्वते ब्रह्म चर्य ब्रह्म च योवितान्विवर्तिरन्यत्रामा॥ तथा चमाध्यवीये॥ आ॥ चार्यं वाप्युपाध्यायं गुरुव्यापि
तायि त्रिवितवसिष्ठवचनादित्यावाय॥ तथा चमाध्यवीये॥ आ॥ चार्यं वाप्युपाध्यायं गुरुव्यापि
तरं तथा॥ मातरं वास्वयं दग्ध्यात्र तस्त्रिभाजने॥ क्षमाप्ततिनो तस्मात् प्रेतान्ते
तत्र भक्षयेत्॥ अन्यत्र भोजने कुर्यान्तेः सहस्रवसेत्॥ एकाहमश्वुचिर्मूलादि

तायेहनि शुध्यतीसेवपरमर्थस्तदाश्टो चभागिष्य स्याये वमेना र्थः संवर्तीयि॥ पित्रोग्नि
 रोविष्यज्ञो तु ब्रह्मवर्यप्यप्यः सुनः सब्रतश्चापि कुर्वत्तस्य ग्रन्थे डोकक्रियो न नाश्टो
 चनकर्त्तव्यं संचाचेवनलुप्यते। अग्निहोत्रं च कर्तव्यं सायं प्रातश्चनिस्य शाश्वति। १२। १८
 द्विर्हर्त्तव्यश्टो च मुख्यानुगमनाश्टो चे त्रयोदशावचेनाह। तु ल्योक्लष्टानुयाने वसनसहि
 तकर्त्तव्यस्थथा मुख्याङ्कं स्पष्टाज्यं प्राश्यशुद्धेदधिमक्षुचिरेनवर्णानुयाने। पक्षियोक्ता
 तरानु ब्रजनदहमवे घ्यतरेतु विरात्रेत्तासालासुनद्यामसुयमनशतं सर्वीरात्रेत्तकु
 र्मुः॥ १३॥ तु ल्योक्लष्टानुयाने। ब्राह्मणस्य ब्राह्मणानुगमनं तुल्यं यानं। एवं क्षत्रियादेस्य
 स्ववर्णां। तु गमनं तुल्ययाने। उक्लष्टानुगमनं। क्षत्रियस्य ब्राह्मणानुगमनं तथेचेत्यस्य
 द्वयोर्ग्रीष्मलयाक्षत्रियानुपाने। शरदस्य ब्राह्मणहत्रियवेश्यानुयानं। तस्मिंस्तु ल्योक्लष्टानुयाने द्वये
 वसनसहितकोवल्लसहितोः। मस्तिनद्यादावामुख्यालालाश्टं स्पष्टाज्यं च त्रासु प्रसिद्ध

मेतदूक्यार्थकथनं। अत्र च। अनुगमेष्य अप्रतितं तातिमशातिमेववा। स्वातां संचेतेन एत् ल्पाप्तिर्द्युत्प्राप्त्ये
 विष्णुप्रतीतिमहुवचनेमूलं॥ हीनानुगमनाश्टो च माह॥ अप्रदिनमष्टुचिरिति। हीनवर्णानुयाने
 ब्राह्मणस्य क्षत्रियानुयाने स्वत्रियस्य वेश्यानुयाने वेश्यस्य शुद्धानुगमने। स्वत्रियाध्यात्रुगमने। ब्राह्मण
 द्याणादिर्विनमहोरात्रमसुविरुद्धे भवतीति द्वाषः॥ पक्षिरायप्रकातरेतिएकानगरु ब्रजनेब्राह्मण
 स्यवेश्यानुगमने स्वत्रियस्य शुद्धानुगमने प्रसिद्धीमसुविर्मवेत्॥ द्वयतरेतु विरात्रा। ब्राह्मणस्य शुद्धानु
 गमने विरात्रमसुविर्मवेतिमाह॥। विरात्रानतरं लक्ष्यमाह॥ विरात्रं लक्ष्यमाह सुनधामुक्तमज
 लेखातां सुप्यमनश्च तप्राणायमश्च तत्त्वासार्पिण्याशं द्युष्टं प्रात्रानं कुरुः॥ ततः शुद्धमवतीत्यर्थः। त
 थावपरात्रः। वेतामृतेतुयः शुद्धेब्राह्मणाननुदर्बनः। अनुगच्छ व्रीयमानं सविरात्रेण मुक्तीति। १४॥ १९
 विरात्रेतु तथा एर्षमत्रात्मानुग्रामापाणायमश्च तत्त्वाद्यते प्रात्रयविष्णुद्युतिति॥ १५॥ २०
 अथ च तु द्विष्टं वत्तमाह॥॥ तातां बाचोपयक्षेभ्यो न लतजलतिलहो ब्रह्मचारी तदायाश्टो वेष्यमप्यस्तु

हः सुनस्पनयनेचाधिकेकारेत्तु। अन्येतत्ता तिकेभ्यो यदिद्विहितित्वात्प्रमुकाशुभाः स्फुरुषुः छव्यन्
 क्षेत्राथमदहनविधीतं मेवाशुवंति॥१४॥ ॥तातः पिता॥ अंबामाता॥ आदार्याएस्तेष्यो योद्रस्तचारी
 अन्न लजलतिलदः॥ एवेविधो बस्तुदारीत्वायाऽर्जुचस्तुदीयशीववा भवतितदीयाऽर्जुचमुद्याशुद्गेभ
 वतो तिभावः॥ अन्येभ्यस्तुतदः॥ अन्नलजलतिलदः॥ तदीयाऽर्जुचः॥ सन्नाशीचांतेषु न सपनयनमधिकेका
 रमेहात्मनः शुद्गेभवतीत्यभिसंधिः॥ एतच्चा॥ अन्नादार्यापित्रुपाथ्यायानिर्विहृत्यापिवतीवती॥ शकाटाद्रं न
 चाश्चीपात्रतुते॥ सहस्रविशेषित्यतद्वारायानावसरेमितास्यायांस्यथीछतो॥ अन्येलिति अन्येव्रहस्या
 विवतिरिक्तात्ता तिकेभ्यो यधनवत्तनलतिलदास्तुत्वमुकाः॥ अशुभाः स्फुरुषदार्जुचेनेवाऽर्जुच
 वंतः स्फुरितितात्यर्थाः॥ अधिकेक्षुद्गुर्विधावतीत्वात्प्रमेवेवं॥ मायेप्राप्तुवित्तेनाथमेनत्वायभवतीत्यर्थाः॥ ॥१५॥ ॥ अध्येष्टां
 तरस्तत्स्फुरुषाणालाभेताहविधिपंचदस्त्रवज्ञेनासु॥॥ पालाशीमाहिताप्रेष्यतिकृतिमथवास्तीनिर्द

३. संख्या = २

प्राप्त १
१५

स्फुरुष

अध्यात्माहाधार्जुचैस्तात्यः स्फुरुषदत्तनरणांत्रीएषहन्तेवकुर्युः॥ अन्योविप्राधार्जुचेसकृद्वन्मदं
 स्तावदार्जुचैव छत्याधावतेबांतदेत्रवत्तमपिविचोद्वान्तेवकार्त्ते॥ ॥१५॥ ॥ आहिताशीमिः प्र
 तिकृतिकृत्यात्तलाभेत्रेनकादिग्र्योक्तविधिनापालाश्चाप्रतिकृतिकृत्यात्तलाभेत्रद्वाहा
 धार्जुचोचाः स्फुरुषदत्तनरणामनाहिताशीनोपालाश्चादिप्रतिकृतिकृत्यात्तलाभेत्रद्वाहा
 हनिनाशीकृषुः॥ एतनवत्तमेवाऽर्जुचं कुर्यातिभावः॥ अत्रीभवतिष्ठववनः॥ आहिताशीकृत्य
 वसन्निपतेषु नः स्फुरुषदत्तनरणामनाहिताशीनोपालाश्चादिप्रतिकृत्यात्तलाभेत्रद्वाहा
 सोस्ताप्यलोकायस्त्वाहेत्युक्तास्वाधेवेः॥ एवंपर्णाशारांदाधाविग्रहमशुभिमध्येवितिश्लं॥ अन्योविप्रा
 हितान्योऽस्फुरुषाद्वाहानिकुलस्यान्वेनभुज्यतद्विनिषिद्धचरणारिभावः॥ नभुज्नातेतुत
 त्विचोक्तुर्यात्॥ उम्भवत्तद्वाहानिकुलस्यान्वेनभुज्यतद्विनिषिद्धचरणारिभावः॥ नभुज्नातेतुत

स्मान्नं सूतके मृतके पिबा। मुला कुर्पा हृषा हृनिस्तकं रुपमत्रवेति स्मृते॥ एवं स्वेष्ट ग्रामिति प्रेत
 संपिडे: सहरोदनमेत्रात्रमहो ग्रामाश्रो च छत्रस्यादित्यनयः। तथा वपुश्चारः। मृतस्य वांधवैः सार्हद्गता
 तु परिवेना वर्जयेत् तदहो ग्रामानं श्राद्धादिकर्मवेति तम् ॥१५॥ ॥ अत्राश्रो च श्राद्धेन श्रुचित्वा विना
 एव रथत्वस्त्रूपस्य व्रतीतीजायां जनमात्रो चेत रथवाद्यो द्वादशव्वत्तेनाह ॥ मनमन्यस्त्रूपतानो भ
 वति कुलभुवां मात्रवर्जयेत् श्राद्धानाहृष्टवेलादथनिधनकुलाश्रो च केल्यत्रिभागो ॥ एवं ग्रामाय
 ग्रीष्ममहति च पद्मिति स वायनं दृत्रमासीनो च त्रयोपालिष्टादथ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ नन्मनिनमनिमित्तं कुलभुवां संपिडानो सोरकानां वास
 रथतानो भवति। मात्रवर्जयेति। मातुः स्त्रिकायाः अस्त्रूपतानो भवत्येवत्यर्थः ॥ पितु
 श्रुत्वानारूप्त्वं स चेलादिति। स चेलात्सवसनत्वानाहृष्टयेत् तुरस्त्रूपतानो भवतीति दर्शणं संबंधः। तथा
 च संवर्त्तः ॥ जाते पुत्रे पितुः स्त्रानं स चेलामिधीयते। माताश्रुद्वयहृषा हृनत्वानाहृष्टर्णं पितुरितिभास ॥ १७ ॥

आग्ने ग्रवदनो सूतके स्त्रिकावर्जनं संस्कृतानि विध्यते इति ॥ मृताश्रो चेष्य एव रथत्वसंकोचमाह ॥ अथ
 तिनिधनकुलाश्रो च केऽप्यत्रिग्रामादिकेविभागो विधाविमत्तेष्यमारादुपरीतनयद्वागदृयतत्रास्त
 रथत्वेन भवतीति संबंधः ॥ इच्छुमहतिवेति। महतिहृषा हृदिकेविक्रमयमेव प्रकारः। यदि संचायन
 मस्तिसंचयनं प्रथमदिवस एव दृत्रमासीनहृष्टवेति ॥ विभागप्रकारः। यदित्वदृतः स्यान्तर्हृतस्योपरि
 ष्टाहृतिसंचयनावन्तरं दिनानि विधाविमत्यप्यमायां यदित्यन्यउत्तरभागदृयत्यस्त्रूपतानो भव
 तीति तथा च प्रथमाग्नोऽस्त्रूपत्वमेवेति तात्यर्थे ॥ एतच्च ब्राह्मणस्त्रियविद्यूद्गृहाणां स्वसाश्रो च काला
 द्वितीयां ॥ स्वाश्रो च काला द्वितीयं स्यर्यानं तुरिभागातः। शूद्रविद्यूस्त्रियप्राणां पथाश्रास्त्रं प्रणादिति मिति
 स्मारणात्तथा हृषा हृदिभिर्भूतेसंचयनेकमात्रां अग्रास्त्र्यर्णवमित्तिवर्णानां तत्त्वहर्षिनः ॥ विभाग
 चतुः प्रवदशामिः स्त्रूपवर्णाः। त्रिमेण त्वितिदेव लस्मरणात् ॥ अथ तु गृहनयोरित्यादीति। अथ रथदिवा
 गंतराणां गृहनयोः स्वाधृहात्यन्नयोर्दीभीहासयोर्गृवोर्ध्वं स्वानां तरमेवतयोरस्त्रूपतानो भवतीति संबं

घः ॥१५॥ ॥ अथ सप्तदशावृत्ते ॥ ॥ अत्र नोपात्रयोस्त्रिरजनिचरणदत्तदासादिकानां स्वाम्याद्वै
चाहं संव्यास महिनामनादृथं प्रवृत्तुस्त्रैष्व ॥ जातेऽपत्येतुत्स्विन्द्रनिश्चित्तमालार्थं षुषोयोः
त्वं विद्वाद्वृत्तदत्तदासाद्वै ॥ सर्वोत्त्रो चं सदानोभवतियत्वनिब्रह्मवृथं स्थितानो ॥१६॥
॥ अत्र नोपात्रयोर्दीप्तिः सीक्षासयोः त्रिरजनिचरणदत्तदत्तदासादिकानां स्वाम्याद्वै चाहं संव्यास महिनामनादृथं
संबंधः ॥ तु त्रावेन पर्वत्समाद्वै त्रो वै दर्शितः ॥ दत्तदासादिकानां स्वाम्याद्वै चाहं संव्यास महिनामनादृथं
मत्प्रवृत्तानो भवतीत्यनेनेव संबंधः ॥ आदित्यावेन द्रव्यादिनात्री तानो संग्रहः ॥ स्वामिनीयाभ्यां त्रो च
दिनानितेष्वां यासंव्यात पासंव्यापास मत्प्रवृत्तादिनानितेष्वां गमनादृथं भित्यर्थः ॥ अथ त्वं त्वं
नेन सप्तकर्मण्येव सप्तर्णीयो यत्तनुत्कर्माधिकारी तित्वास तिकायाः वासाः स्वयं प्रसवनिमित्तमप्य
सप्तत्वं मासमित्येतत्सत्त्वं सप्तमित्यावत् ॥ अत्र च दत्तदासाधार्त्रो चासधः शुद्धेऽप्यसामाभक्त्वा सप्तत्वं ह
चुविरितिस्पतिः ॥ तथा दासाद्वै सर्वैष्यस्वर्णास्यवो भवेत् तद्वर्गास्यमवैष्यो च दृष्ट्यामासहस्रत्

क्रमित्यंगिरो वचने ॥ दृष्टानीतातात्रो चेत्तननिमित्तेष्वलार्थं तत्त्वं शुद्धिसुत्तरार्द्धतात्प्राप्ताः ॥ जातेऽपत्येतुत्स्विन्द्रनिश्चित्त
निश्चित्तमालार्थं षुषोयोः ॥ अथ सप्तकर्मण्याद्वै ॥ अथ सप्तमालात्रायानिजातकर्माधिकारी यस्यां
निक्षिप्तविहितानिदेष्वक्त्रमसुप्रथमदिवसादिमाध्येषुत्स्विन्द्रनेतस्यां निर्गच्छर्वेषुत्कृतिनो योग्यो या
आधिकारीरोभवति ॥ तथा च व्याप्तः ॥ स्विकावासनिलयानन्मदानामहेवता ॥ तासायामानिमित्ता
र्थं शुद्धिर्जन्मनिकार्तिता ॥ प्रथमेहनिवष्टेवाद्वै मेवेधं सर्वं वा त्रिवात्रो चेत्तनुकृतेत्तस्त्रैपुत्रजन्म
नात्मा ॥ उक्तात्रो च स्वसर्वस्य पुरुषवित्रोऽप्य एवाद्वाहा ॥ सर्वात्रो च मिति ॥ एतमर्जुवान्नामात्रो चं सदासर्व
कालयति ॥ सम्यासादीवानप्रस्तुः ॥ ब्रह्मवृथं स्थितः उभयविधो ब्रह्मचारी एतेषानोभवति ॥ एतेष्वया
ट्यः कथं चिद्विष्यनात्रो च मानो नभवतीति भावः ॥ ॥१७॥ ॥ अथ युक्तार्थं षुषोयासूतकिनातात्प्राप्त
को शुद्धिसेवाताम दृष्ट्यानवृत्तेनाह ॥ ॥ तत्त्वलार्थं षुषोयात्रात्प्राप्तं यन्पवद्वास्तिस्वदेवत्प्रस्त्राय

त्त्वायने ऋषितिपठनभिषवक्ता रुद्रित्यातुरगणेण॥ संप्रारब्धेषु द्वन्नोपयनेन पञ्चनश्चाङ्गुड
 वृति छाचूडानार्थीर्थपात्रानपपरिणायनाक्षमवेष्टितदर्थो॥ १८॥ ॥ तत्त्वलर्घेषु संप्रारब्धेषु यस्य
 पानियानिकार्याणि आजीविकार्थीविहितानितेषु तेषु कर्तव्येषु अन्य साध्येषु संग्रहानां सर्वां वैच
 नोभवतीति एवेण संबंधः ॥ अत्र सविग्नः सत्रप्रवृत्ताः ॥ व्रतिनः प्रारब्धप्राप्तिश्चिन्तलस्तु ग्रन्थातः ॥ तपो
 गत्याभिषिक्तः ॥ नपवद्वन्नोपयनः ॥ सर्वतो यागवर्त्ता ॥ त्रृतिजः आध्यवैष्णविकर्त्तारः ॥ अनुविकर्त्ता
 यठनो ब्रह्मवेदाध्ययन ग्रन्थः ॥ आत्मुरोगः ॥ अत्रेष्वप्सिद्धः ॥ एष वासर्वां वैच नैव मवतीत्यर्थः ॥ संप्रारब्धे
 खिति वानाद्य उत्सवाताः प्रसिद्धाः ॥ एतेषु प्रारब्धेषु यस्तदर्थं एतत्रिभित्तिकायेषु सर्वां वैच नैव मवतीत्यर्थः
 तथाच यात्तवल्क्यः ॥ त्रृतिजोटास्तानातुपयशि पञ्चर्मुखवताः ॥ सविव्रतिब्रह्मलचारितात् ब्रह्मविहानं तथा
 ॥ दानेविवाहेयतेच्च संग्रहेत्ताविज्ञवे ॥ आपत्त्वाप्तिचक्षायासधः चौचिविधीयतेति ॥ कषापद्वारुभिर्
 स्थायाः ॥ प्रवेता आपि ॥ कारवः शिष्यित्वो वैघादासीदा सास्तयेव च गाजानाराजमत्त्वाच्च संश्रुत्योचाः ॥

गम.
१२

प्रश्नार्तिताऽति ॥ १८॥ ॥ इदानीमर्त्यु विशेषाद्यात्रैचायवादेमेकोनविचेन वृत्तेनाह ॥ गमन्ति
 चाजातयः स्युः पतितपतिसुत्त्र लविट्यातिनीषु द्वाषात्यावै दिव्वागच्च मरहित सुरां पय हीनोपगा
 सा सद्योत्तस्वर्यपथिस्त्रियपत्प्रभु दिवाकीर्तिकार्थीहेतेषु द्वाषारवंचणस्त्रुत्तं नैनलविधानाद्याका
 द्युमितेषु ॥ १९॥ ॥ पतितासु स्त्रयतरोक्तासु पत्यादिघातिनीषु च स्त्रीलुमुष्टासु प्रस्तासु वातात
 द्योऽद्वैताचात्रासु द्वानस्युः ॥ तथादावदो वराहेतुनायवाष्टमाश्रयं तेतोपाविडिनः ॥ अविहतलिंग
 धारणः ॥ चौराः प्रसिद्धाः ॥ आश्रमरहिताः ॥ मत्यधिकारस्तकात्माः ॥ सुरापयाः निष्ठुषु रापरागरातः
 हानेपयाः ॥ अध्येन सहस्रं मोगरतामृष्याः ॥ स्त्रियः आसुष्टानातयानाशोचाः ॥ स्वरितपर्वगासंब
 धः ॥ अत्रलिंगमविवस्त्रितेन पतितारिषु पुरुषविधिप्रमाणेषु नैवाचितिप्राप्तवः ॥ तथासंहर्षावैसे
 नवुदिपर्वसर्वादानदिवाकार्तिश्चांडालस्ततानपाकर्त्तुमाभिमुख्यनयेषु वृत्ताः ॥ संतस्तेहताः नेषु म
 तेषु नैवाचात्मातयः स्युः ॥ स्वे द्वार्द्यमित्यनेने भिर्द्वाङ्गतेषु अन्नाशोचमलीत्यर्थः ॥ इच्छाद्वर्गालं

तोहं ज्वलने प्रिन्दिं प्रसिङ्गे । विष्ववत्सनाणा दि । अन्ताचाकं लविहितान्तयाः । आदित्राव्यादविहित
 प्रणुपतनादिः । एषिः प्रकारे मर्त्यविहितात्मानव्याचावः सुगीत्यात्माक्षमात्मवन्वयेणाप्यरेः । पाषाढ्याना
 श्रितालेनाभर्त्यधः कामगादिकाः सुराप्य-आत्मतयागिन्योनाश्रीचारकमाजनादित्राल्लविहितम्
 स्त्रादिमतादात्रोचाचास्तेव ॥ १६ ॥ ॥ इहानामात्रोविनायदुपादेयतदित्रातिमेनव्येनाह ॥
 ॥ नाज्ञाचंत्राकालाधानिनलवरात्माक्षीरनीरभिषेष्यमुव्येष्यमनेष्वाषधिमध्यमुप्याहि
 तेवामभाज्या । रघाव्यादिमानिस्वप्यमनुमननात्मामिनोयातिजातात्रोचेवालुविमेवापणितम
 पणितव्यापिसर्वशुचिः स्पात ॥ २० ॥ ॥ यातिगाछतिः सराणां जातजन्मतविमित्रमात्रोचंपाति
 जातात्रोचतस्मिन्द्यविमेवात्माप्राप्तेवात्रोचेवातिरेष्यत्राकादिधामांज्यातिषुद्येष्य
 आत्रोचं रिष्टद्विष्टद्विष्ट न स्पात । एतानिसर्वात्रोचेषुनाशुद्धानीति । अत्रषडपिसव्याप्य
 तपत्रानिनाश्रीचमित्यनेनप्रत्येकयोज्यानिकामिनोऽनुमननार्ह्याम्यनुत्तायादमानिकामीत्य एम १३

यमात्रोचरहितः प्रमानन्येभ्योव्यादात्मव्याधात्मान्द्रभस्योधात्मार्तिडिस्यं । एवेष्टतेदेवोनेत्यमिसं
 धिः । तथापलितमपणितव्यापिसर्वशुचिः स्पातिस्यहात्माचोक्तमरोविना लवरोमध्यमांसचपुष्य
 मूलफलेषु च । राक्षकाष्टतर्णेष्यमुर्सिर्पद्यिपयः सुच । तिनोऽमध्याजिनेष्वेवपकापक्षेस्वयंग्रहः ।
 यएपाप रेप्युसर्वेषु नाश्रीचेष्टतस्तज्जदेति ॥ ॥ अत्रपक्षेभ्यस्यनात्मायकंतेदुलादिः । एतत्पक्षाप
 काप्यनुत्तात्मव्यासत्रपद्वन्नामाममन्मगाहित । मुक्तापक्षात्रमेत
 याविरात्रंतुपयः पिवे इत्यंतिरागवचनात् ॥ २० ॥ ॥ अथेषानामग्रहपादेयत्वातुपादेयत्वमेकविद्या
 तितमेनव्येनाह ॥ ॥ जाताराएप्यग्रिनार्वाक्यरिणायनविर्धे । गिराधानकालाहस्यराध्युविध्या
 हितहृतवहनेलीक्षकाण्यभावे । चांदोलाग्रिविताग्रिपतितहृतमुजंस्तिकामेध्यवद्वाज्ञात्माद्यु
 द्याहृतनेधनदहनधताधेनदाहोप्यदाहः ॥ २१ ॥ ॥ अर्वाक्यग्रिणायनविर्धिविग्रहात्माकृतात्माएप्य
 प्रिदापिः साहोविहितः ॥ ॥ जातारागिर्जीतकर्मसमयेषां आरण्णस्तमपेनोत्यन्तेत्यियावत् ॥ विवाहृ

र्धमाधानकालादर्वागस्येणवेवात्यनाशिनादधिः। उर्ध्वलाधानानंतरं विध्याहितहृतवहनैः विधिना
आहिताः साहीत्याः विश्वुक्राधानात्यसंक्षयसंक्षुत्तापेदस्त्रियाग्रादपल्यत्वैदैधिः। एतत्वाजा
तारायग्रादीनाममावेलोकिकाश्रिनाऽसंक्षुत्तापेदस्त्रियाग्रादपल्यत्वैदैधिः। तत्कुण्डलाधानव्येन।
आहिताश्रियेरथान्यामेदाध्यव्यस्त्रिभिरश्रिमिः। अनाहिताश्रियेरकेनलोकिकेनापोजनदिति॥ क्वा
विक्षेप्त्वा किकाप्रपवादप्राह॥ चांडालाश्रियमित्यादिना। चांडालादीनामश्राद्याहीनेतदाधीजसावेण
देयात॥ तथाचरेवलः॥ चांडालाश्रियेष्याश्रिः सूतिकाश्रिष्टकृहिंवितापतिनाश्रिष्टिताश्रिष्टन
शिष्टग्रहणोवितदिति॥ इंधनादावप्यवादप्राह॥ श्रद्धादत्तेनेधनेत्यादि। इंधनेकाछवहृतौः श्रिः
घतमान्यन्नाहिताचेनपयः प्रभूतियुपयुक्ततेतस्त्रयः। श्रद्धादत्तेनेधनादिनायोद्धाहः सदा
होप्यद्वृत्तियोजनाः सदाहोनेमवतिकृतोप्यकृतएवतर्थः। तथाचयमः। यस्यानयतिष्ठदृश्यि
त्वाकाष्ठहवोषिचापेतत्तेच सदातस्यसंचारधर्मेणालिप्यतेदिति॥ २१॥ ॥ अप्यद्वित्रोन्मर्त्तव्य

= क.ती = १

दहनेदितिकर्तव्यतामधिकारिणाच्चाह॥ ॥ सर्वत्स्त्रियद्युपनयनविधेः प्राकृत्यरहस्यशारदा॥
स्त्रीत्वं लक्ष्मिद्वानैः सकलश्रवविधिन्येष्युत्रोऽवरोवा॥ पुत्रामावेकमेणास्त्रकुलजनननीवेशाश्रिय
र्त्तिनोवाचार्योवायत्रकुर्यात्प्रथमदिनविधिसोपितस्त्रत्तकोत्ते॥ २२॥ ॥ एतत्सर्वदाहादितिसंबोधि
पदार्थोहित्युपनयनविधेः प्राकृत्स्त्रीमंत्रकमेवविद्यात्। तथाचोक्तेलोपास्त्रिगात्। तस्मामेवो
दक्षरधान्त्रस्त्रीसंस्कारेवचेतिपरंतु उपनयनानंतरं स्वशालीमास्योक्तेलक्ष्मिद्वानैः स्तुप्रस्त्री
क्रमोगणविद्यादितिस्पष्टमितरत्। अवृत्तायापेतत्तेष्यद्वृत्ताश्रिताग्रादत्तार्थविदित्यात्यवल्कवचनं
मूलमनुसंधयः। इदानीमधिकारिणानिरूपयति॥ सकलं सर्वशावविधिं प्रथमदिनमाएभ्यद्वा
हातं स्वरूपोक्त्रं व्रतमन्येष्युत्रोवरीयकनिषेकाविद्यादितिसंबोधः॥ पुत्रामावेकर्त्तव्यित्रोवंस्त्री
यति॥ पुत्रामावेकमेणाति। पुत्राग्राममावेकमेणास्त्रकुलजः सोपितुः सोहकावात्तभावेऽप्युपेतुः
क्षम्बृप्यति॥ सुत्रामावेकमेणाति। सुत्रासम्भवत्रयोऽजनीवेशजः तद्प्रावेत्रिष्टस्त्रभावेक

लिक्षतं दभावे आचार्यो वा विद्यादित्पव्यः। सकलेत्यनेन सकलं ग्रावविधिं प्रथमदिन मारभ्यदत्ताहं
 तं कर्त्तव्यं भेदोनकार्यदिति सुखितात्पाचाम् स्थपति शिष्टा। असर्वात्मा: सर्वात्मावापदिस्तीयदिवापुमान्। वृथा
 मेहनियो दधास्तद्वाहं समाप्तेय इति। अत्रात्मात्मस्तुतिः। पुत्रामावे सपिदास्त्रिव्यस्ताचापेक्षति।
 नदिति॥ इति न देवतानि यमाह॥। यत्रैति। यत्रयस्मिन्देशे विद्यमादिवसविधिकुर्यात्मेष्वसर्वदेशः॥।
 तत्सर्वतकातेदत्ताहपर्यंतं पञ्चप्रथमदिन छत्यहंतं स्मित्रेवद्वै। सर्वदत्ताहपर्यंतं कर्मकर्त्तव्यमि
 त्याप्तिसंधिः। अत्रदत्तानियमेवात्माचारो मूलमनुसंधेयः॥ २३॥ ॥ इटानीकात्मकविधिः कर्त्तव्य
 इत्यपेसायां त्रयो विद्यातिप्रवृत्तेन॥। आनामः खातमात्रेन जलदुतवहो नामवर्षवयांतः कामेवो
 ध्युतियो भवतुपरं चोलके चौलयुक्ते॥। नियोक्तालविद्वायादथपित्तमुखगः त्वापवित्तावरत्वां
 धार्ये चोमवित्तामृतमध्यतननेयो च्यामान्येविलिप्ता॥ २४॥ ॥ आनामानामकारणान्याणुपरतता
 तमात्रवर्णनमेव। मात्रशब्दर्थस्यष्टयति॥। नजलदुतवहो वित्ताव्यथा॥। नामवर्षवयातः नामनामक

एम्
१५

राणतत च्यामध्यवर्षवयांतः वर्षवयप्रमध्येऽपरतेजलदुतवहो कामसंस्थामानुष्ठेयो नविष्टो तु वृथा
 वर्षवयादनंतरं अत्तवद्वै उपरतेनियो भवतः॥। छत्यहं देविशब्दमाह॥। अथेचोलयुक्तेनियोकाला
 विद्वायाद्वैत्रयान्त्रापिदृतचोलस्तनित्यावित्यर्थः॥। तवनविधिमाह॥। अथेति। वित्तमुखरा: पि
 त्तमुख्याः खननयोग्यप्रेतत्वापविलाः नेत्रात्मवरस्तमाधार्ये चोमवित्ताऽन्येविलिप्तनियवेष्टि
 तित्रोषः॥। अत्राचारुनद्विवर्षवयेन वकुर्यादुतवत्तदियात्तवल्पवचने॥। तथा उत्तद्विवार्षकं
 प्रेतानेत्रध्युक्तो ध्ववावहिः॥। अलहृस्यमुक्तो भ्रमावस्थासंचयनाहतो नास्यकार्याग्रिसंस्कारोनापिका
 वैद्यकिया अरापिकाच्च यस्त्वाक्षिपेष्यत्वं अहमेवतु तिमतुवचने॥। तथा॥। उत्तद्विवार्षकं प्रेतानेत्र
 तेनियवेद्विद्विः॥। यमाप्यायमानोपमस्तज्जमनुस्तप्तरतियमस्तरं च मूलमित्यनुसंधेयो॥ २५॥
 ॥ इटानीत्रवनयनेव र्गविद्वायाद्वारविद्वायचतुर्भुवनेवत्तेनाह॥॥। प्रत्यग्द्वाग्नगर्वाहिनियसु
 रस्त्रियपत्तनरं ग्राम्याद्वारोगो वै च्यपित्तदिशशुष्टलं नायवित्तानुपायुः॥। विद्वयः पूर्वमनुद्विवार्षु

तोनानुयानेनियामःश्वदैःस्वष्टीथवोद्गमवितिस्तःप्रेतभावान्नमुक्तिः॥ ॥२४॥ ॥अवति
सुरब्राह्मणंनार्काःप्रत्यग्दूराणपश्चिमद्वररागबहिर्नायथिलासंवृत्तातयोवक्ष्यःपर्वेद्वद्वर्षसरं
आनुयामुरतुगच्छेषुः॥अथमनुयामनियमोद्विवर्णाधिकम्भौतेज्ञेयः॥तथाहियान्नवल्क्यःन्ना
रमन्नानावन्नुव्रज्ञद्वतरोत्तातिभिःसहेति॥सवियत्तराहररागवैव्यंव्रान्द्वरेणावध्यतंश्वद्विपदिति
विश्विगास्यांदिश्वियद्वारतेननामथिलासंवृत्तात्यःवक्ष्यःद्वंद्वद्वर्षःसरमनुयामुरित्यन्नप
॥तथाचमृतिःदिश्विगानमतश्वद्वर्षद्वररागनिहरेत।पश्चिमोन्नारदेवेस्तमयासमव्यद्विज्ञानपद
तिः॥दशानीवयोविश्वामृतस्यातुगमनियमापवादमाह॥कुनद्विज्ञारुपातोनुविद्वाधिकम्भौते
सत्यामनुयानेनियमोनातदुपरातावनुगमनकर्त्तव्यतान्नावश्चीनमवतीतियावत्।अत्रापिर्वै
कायात्तावल्क्यस्मितिरेवम् ल॥अथश्वद्वस्यमर्हनेत्कृतवहनेद्वायमाह॥श्वदैःस्वष्टीथवोगेष
हिमवतीतियवितिस्तःप्रेतःश्वदैःस्वष्टीथवाऽगेभवतित्वाप्रेतभावान्नमुक्तिः॥तथाचमृतःनवि

प्रत्येषुतिष्ठन्नामतेश्वद्वैराहरयेत्।न्नस्त्वार्थात्तिःसास्पाद्वद्वंस्पर्शद्वितेति॥ ॥२४॥ ॥अ
थपश्चित्तिराहव्यनेहकहानविश्वमाह॥ ॥शेषानामातपित्रोपिपरमार्गोर्नेत्यमेष्टमित्रप्रति
स्वस्त्रीपयाऽन्यव्यव्युत्तुरुगुरुसुलघानकानायथेच्छुः॥नव्रात्यप्रत्यस्वचारित्रयतिपतितक्लीबपाषंडि
चौगंधर्घर्येत्वत्रपित्तानलजलकथनार्हकास्तेवुस्तकः॥ ॥२५॥ ॥तात्यःसंपिठासोहकाश्व
मातापितौष्ट्रपित्तानलजलकथनार्हकास्तेवुस्तकः॥त्रिपिठासोहकाश्वमातामहव्येत्वामभुद्वकदानेनित्यान्नपर्याप्तिः॥
नान्नासमप्तुर्मावधिकायांसपिठोद्वेश्वानततःसोहकानोसमप्तुर्मारभ्युपुनःसमप्तुर्माव
वधिकानांसोहकादेश्वानपुत्रस्यमातापित्रोहर्देश्वानद्वस्वचारिणान्नाचायेद्वेश्वानप्तुर्माहव्यने
तवित्यमिति।यथाहियान्नवल्क्यः॥समप्तुर्मासाद्वायित्वातयोभ्युपपत्यपदिति॥तथाएवमा
तामहव्याचायप्रेतानामुद्वक्तियेति॥इतरत्वनियमाभावमाह॥अथपित्रिपित्रंसख्याप्रत्याप
एतिरात्रुहितात्मसत्वा॥तस्त्रीयाद्यःप्रसिद्धःएतेषांमेहानपयेष्टप्रभवतिनियतमिति

प्राप्तः ॥ अत्रापिमात्रवत्क्यः ॥ कामोदकेसविष्वनास्व स्तीयश्वसुरर्विजापिति केशंचिदुदकदनेन
 र्तुत्यवाहमहा ॥ न ब्रात्येत्यादिना ॥ द्रात्याद्यः प्रसिद्धाः तेष्वेतापोदकनदः ॥ एव ग्रन्थिन्वयः तिके
 इत्येष्वसामाहा ॥ येत्वत्रिति ॥ येत्वत्रिति ॥ न लग्नतत्त्वान्नहं काः ॥ पित्राघ्यो यासेष्वुद्गादि
 न दकः ॥ केतेऽस्येष्वसामाहा ॥ ॥ तेषुनः स्वतःः एवति ॥ न याच्वस्त्रितिः ॥ न ब्रद्वचारिणः ॥ तु पु
 रुद्गापतितास्तथा ॥ न याच्वद्गामनुरपि ॥ कौबाधानोदकं दधेत्वाद्रात्याविधिग्निः ॥ मत्त्वाभे
 द्युहश्चेवसुराप्यश्चेवयोवितदतिः ॥ ॥ २५ ॥ ॥ अथषट्टिंशेन स्वतारनंतरं यत्वायंतदाहा ॥ ॥ सं
 स्तुत्यानास्तमाणः सकलकुलभुवोकालर्वेत्रजिलानादेयद्गुरुस्येष्वसवसना एकवारं निम
 न्यापाषाणोत्तिः ॥ सर्वद्वात्रितिद्विनमुदकं द्रात्याद्यसिद्धाण्या ॥ स्वत्रेतद्गुरुवैष्वदतवितिविशितुप्रा
 द्युस्त्रितेऽस्त्वान् ॥ ॥ २६ ॥ ॥ तेषुकलकलभुवोमस्तजातयोवालएववालप्रमुखाः प्रेतस्तु
 त्याहपित्रित्वास्त्रोरस्त्रियोनास्तमाणः ॥ नारे ॥ यपसिद्धजित्वाऽद्गुरुस्वेद्गुरुः ॥ सरंसवसना ॥ स

वत्त्वा ॥ एकवारं निमन्यपाषाणोत्तिः ॥ विवारं सद्वदेजयार्थाप्रतिहिनेष्वत्यहंदक्षाहिनेयावदुदकं द्वा
 रत्रितिसुवंधः ॥ उदकदानेवर्णमेदेनदिति ॥ यमविश्वादवितुंतान्वर्णनिशिनदिः ॥ ब्रात्याद्यादि
 नाद्रात्याग्नतवितिद्विनमुखाण्याद्यसिद्धाण्यामुखाः स्वत्रियमतवितिउद्गुरुवाः ॥ विशितुमतविति
 प्राद्युग्मेवादतिः ॥ अथ यथाविभागं प्रणुक्ताः समस्तशात्यः ॥ सकलाऽहं द्विष्वाभिमुखाः सर्वत्वया
 दद्यश्चाहजलदद्याऽनितिताय वेश्वारारम्भोसेयोज्यानवेष्यमाणाः ॥ आपाम्युपयतीतिशातात
 यस्त्रितिः ॥ वेत्वत्यवाध्याप्याद्गुरुमवतीर्यन्नाङ्गुष्ठयोद्गुरुषेयपुरुदकांतेप्रसिद्धेयुः ॥ अथ
 सव्ययत्तेषोवाऽत्याससोर्द्विनमुखाद्रात्यास्योद्गुरुवाद्युग्मेवाद्युग्माः श्वसवियवेत्रयो
 ग्रितिप्रवेतसीवचने ॥ तथा ॥ सहृत्वमिंचत्पुरुज्ञानामगोत्राणवप्यपत्रतियात्वत्क्यः ॥ विः प्रसेवकु
 र्ये ॥ वेत्वस्त्वप्यत्वितिप्रवेतीमूलवचने ॥ ॥ २७ ॥ ॥ क्षेष्वसप्तविशेनद्वेत्वानानेतरयत्वायंत
 द्युः ॥ वेत्वस्त्वप्यत्वितिप्रवेतीमूलवचने ॥ ॥ २८ ॥ ॥ क्षेष्वसप्तविशेनद्वेत्वानानेतरयत्वायंत
 द्युः ॥ त्वापुर्भूतेष्विति त्र्विनिश्चमनश्चानानातयोऽहर्विशेनद्वेत्वानावामिषलवाण

यःसारमन्त्रत्यनेषुः॥स्त्रीमोषंगातानिव्यसनहसनमुद्गाटनोच्चासनानितार्णीक्षीर्णःस्मितोते
एषणितिनियताःसंविक्रीदित्तश्चायाः॥ २०॥ ॥ज्ञात्यस्तत्रपथस्मित्प्रयोग्युद्गदानानन्तरपुनः
स्त्रायुःस्त्रानंकुर्युःगततस्तेप्रलोकेवतदाहु॥विदिनमनश्चानाःसतःन्नहनिश्चामहेरात्रवान्न
नश्चानाःक्रीतोत्पत्त्वानश्चानावासनःक्रीतक्षयेणाप्राप्तमुत्पन्नपथावितप्राप्तमन्त्रतद्वाजास्तद्
स्त्रामवेषुःन्नप्रभाननेनियमप्राह॥तत्रामिष्ठलवत्पथःसारान्त्रत्यनेषुः॥न्नप्रब्रह्मस्त्रीस
प्राप्तमालानिव्यसनहसनमुद्गाटनोच्चासनानित्यनेषुरितिएर्वेणासेवेधः॥न्नप्रतिश्चान्त्रत्यमाह
॥तार्णीक्षीर्णःस्मितोतेविदिनानिमेत्यपदास्तरागात्मार्णीतेनासीर्णाछादितायाभ्युपि:तत्राति
नियताःब्रह्मचर्योदितियमयुक्तःएषद्विश्वामिक्रीदितास्यष्टम्यतः॥न्नत्रीतिलभ्या
श्चानाभ्युपेषुयुक्तेऽथकृदितियान्तवल्क्यवचनं॥द्वान्नितित्वाधःप्रस्तरेत्र्यहमनभ्रत
आसीर्णितिवस्त्रुवचनंक्रीतोत्पत्तेनवर्त्तरवितियान्तवल्क्यवचनंन्नसारतवेणान्नःस्तु

१८०

१-

स्थिमज्जेषुश्चतेत्रहं।मांसानानमनभ्रीषुःश्चापीर्णेषुप्रस्तिस्त्रुतावितिमनुक्तवनंन्नधःक्रृष्णिनोप्र
द्वचापिश्चब्रह्मवेषमदितिगतमवचनमेष्टलमित्यनुभवेदेषु॥ २१॥ ॥न्नप्रणाष्ठावितिनवेनवेनवाहसेव
धिनविधिमाह॥मेष्टक्तीर्णमपुण्येषमधुतहनतःप्रस्तहेषुप्रेक्षम्भ्रावेवावपेतप्रथमदिनचरद्वयम
वेषप्राप्तिश्चात॥द्वाहहादेवगारपंचमनदिनमित्यचाहतीइत्येवतुर्णीप्रेक्षम्भ्रावेवावहनिनवेषमदिनेवा
नुपेतत्तेतत्तम्॥ २२॥ ॥स्त्रुत्वान्तवल्कर्णादहनानन्तरप्रत्यहेष्टवितिनेनद्वर्भेषुन्नाप्रमाववास्तुतेष्टपुं
जेष्टक्तीर्णपिण्डमधुयथाभ्यवतितथाश्चालिमस्त्रुत्वाक्षादिस्त्रुतिप्रतिष्ठितिपिण्डवृष्टिमन्तरव्याख्यातमद्व
व्यतिमेत्प्रतोदेष्टक्तीर्णावपेष्टवद्वाहमेष्टक्तेवापिण्डव्यादितिमावः।तथाचस्त्रुतिःनवभिर्वै
वेषेह्यात्रवपिण्डान्नमाहिताः।हश्चामपिण्डमुत्पन्नश्चर्याविवेषेश्चिर्वेषितिमन्त्रम्भ्रावित्यनेनपादाणि
व्याद्यतेःस्त्रुतिगातुक्तेष्टवेषम्॥मेष्टमाल्यपिण्डयानायमनुलेपनानिदध्यारितिः॥पिण्डस्त्रेष्टव्यविष्यमा
ह॥प्रथमेतिप्रथमदिवसेष्टव्यविष्यमन्तदेवोपरिदध्यावद्वाहेष्टव्यविष्यमन्तदध्यापद्व्यविष्यमितियावत॥

तुलेशुनः पुच्छुनिना॥ शालिनास्तु भिर्विपिणाके वैष्णव निर्विणत् ॥ प्रथमेहनिप्रद्युम्नं स्वप्यादृशादिकमि
 ति ॥ अथ संचयन कालमात् ॥ इहाहादेवति चयनस्त्रियाहादेहावायेनमरणादिनादिति ॥ अस्ति संच
 यनं दाहान् ताहस्त्रियथाविधीत्योगेवचनात् ॥ इन्द्रं संचयनस्त्रियानिक्त्वा इदिनानितेष्वप्यथ
 एकस्मिन्द्वे दाहतः सप्तमेहनिवप्तिनेवाकार्यमितीषः तथावसंवेतः ॥ प्रथमेद्वितीतो वेवासप्तमे
 नवमेतथा ॥ अस्ति संचयनं जार्यदिवात् इति ॥ सहेति तथाचम्पस्त्रियतरीया ॥ इतीयेत्वामित्यं संबयडति
 तथाविस्मरणाचतुर्थदिवस्त्रियनेतुर्योजेवागामाप्यप्रसापति ॥ ॥ २८ ॥ ॥ अथ कानविंशति
 नहर्तेनवपनादिविधिमाह ॥ ॥ वधीयस्य इतेतपीवपननवद्यादनं रत्कोतेमध्येवोकेविद्वन् ॥ पिता
 रमणुष्विववापादिनित्या ॥ अत्र सप्तान्नेष्वभायमालात्म ॥ भलितव्यवर्ध्येर्विद्वाकृत्वादनिव
 दधास्युभमयभिदेष्वसुरेण्यं शुभायश्च ॥ २९ ॥ ॥ वधीयसिद्धेष्वस्त्रियेतेस्त्रियतुपुनः स्वतकोतेद्वामेहनि
 उपीवपनेन रवद्वेष्टनेकनीयासः कुर्यात्तिरीषः ॥ उपीवपनेष्वद्विक्तेश्चमश्च वपनाऽन्यथायाविम

अनोन्म
एम ०
१६

नदाराणामतमनुस्त्याह ॥ मध्येवतादिना ॥ बाहुतिन्द्रथवके चिन्मध्येक्षात्रोचमध्येहितीयेपंचमेसप्तमा
 दिनेकर्त्तव्यमित्यर्थुर्तिति ॥ तथावदेवतः द्वर्ष्येहनिसंश्वेतानंग्रामादूहिमवितातत्रत्वायानिवासांसि
 केशवमश्चनवानिवित्तिति ॥ तथाचम्पस्त्रियतरोहितीयेहनिकातेवस्त्रुतामेप्रथलतातः ॥ ततोपंचमेवापिस
 मेमेवाप्रथानतर्तिता ॥ वपनेनिभित्तविविष्येगाववर्यकृतामाह ॥ पितपरमणुष्विववापादिनित्यमितिर्य
 ष्विवसंस्थितेष्ववापादिनित्यमावर्यकृपुत्रादृ ॥ नदेतरत्रेतिभावः ॥ तुलेश्चग्रायामात्मारसेत्रेमालापिच्चा
 र्गेतर्गते ॥ आधानकाले सोमेचवपनेसप्तमसुस्त्रियतिति ॥ स्वतकोतेष्वत्कर्त्तव्यतद्वाह ॥ अत्रैति अत्र
 प्रस्तान्नेकर्त्तव्यतपाममोक्तं पञ्चेतेकात्मस्वेष्याप्यस्योज्ञविदिताऽनुष्टायपश्चाद्युभमयभिद्व्य
 शुभनाश्चान्यशुभार्यशुभमेष्वाप्यवद्युभेष्वास्त्रद्वान्दद्वातस्यमेतत् ॥ ॥ २८ ॥ ॥ इतानीय
 वहाधाइगतानावेताग्नेवेतानविधिविवेतानद्वौनाहा ॥ ॥ द्वत्वापिउत्सपिंदा ॥ परवद्वन्द्वापकाच्छ
 विजितातद्वैत्यमद्वारीचास्यप्रत्रामितमनसोमिवपत्रविवद्वय ॥ आचम्पायबुद्ध्वंकुरुत्वाष्मानस्तानो

मयस्यस्त्रूतिद्वयीताभ्यथद्यदिपदेन्यस्यसर्वविक्रीयुः॥ ॥३॥॥ संपिंडा परत्राववहनस्त्रापका
श्वश्रावायपीडेत्वातदेवमप्रजिलाऽन्नस्यद्वारिप्रत्रमितमनसोऽन्नविहातः सतत्स्तनतानिवेष्ट्य द्वाद्यविपदे
भ्यस्यसर्वेषां हेष्विशेषायुरितिसबधः॥ तथात्चस्त्रितिः॥ इति सस्त्रप्यग्नेयुर्गहेवालपुराः सराः॥ विद्
उपनिवेष्ट्याणितियताद्वावेष्टनः॥ आचम्या आदिसलिलोगमयोगीरसविषयानाप्रविश्रापुः स्माल
भ्यष्टत्वान्नमनिपदेवनिरितिः॥ ॥३॥॥ इति अस्मितास्त्रगाया आत्रो वृक्षकरणादुत्प्रहृतायास्ति
श्वश्रौक्याः आपद्वाच्चार्येष्टत्वं भाष्यं समाप्तिमितभद्रम्॥ ॥ अत्राः ऋदिव्यादितिः॥ शाकेवाम
रसाग्नभूपरिमितप्राप्तिधिकेत्वाच्चिनेप्रसारेत्वतत्त्रशिवाधिपतिथो भूमीसुतेवास्त्रे॥ आत्रो चारिति
चारामार्चेत्वुरभाष्यवाग्मात्यकेपथात्यलिखितं मुद्रेत्वमवताच्छ्रावालक्ष्मेनात्॥ एतत्कलित्यन
परिश्रमवक्त्राविद्वज्ञनोनाम्यः सापालघनवेदहृष्मानेतः परं वेद॥ १॥॥ तथाचापस्त्रेवः आस्त्रपास्त्रर्या

नेवोत्तेज्ञपाते स्त्रेष्ठो रक्षाननेमित्तिकं ब्रह्मदेवेष्टित्रेविशेषतः॥ अत्रजलान्नापमज्जनासंभवेत्
स्त्रोहेत्वान्येतत्त्वानेत्तर्त्यातथाचशालः॥ नित्यमेतित्तिकैच्चेविक्षिप्तं पारं मतकर्षणातीर्थो भावेषि
द्वर्त्यमुह्मोहृष्मपरोहकैः॥ इति यद्यरेणवशादुह्मोहक्षानशक्तिरपि भवतिनातहाशुद्धिष्ठका
रमाह॥ यमः आतुरस्त्रानसंख्योहृष्माहृष्मानात्॥ स्वात्मस्वात्मास्त्रेत्विष्ट्रततः षुड्डोत्सन्ना
तुरुदितिः॥ ॥ १॥ अवत्त्र १८५३८ तुल्लकं सिभृष्मरदेवास्त्रमन्त्रदेवस्य॥ ॥४॥
तोकर्णीर्धलितिनं त्रिष्टुपमित्तिपौत्रतीपरिक्षेदेव॥ देवलः॥ दशमेहितिसंश्रादेत्वस्त्रानं ग्रामाद्वाभ्येत्॥
याऽपानिवासो द्विकेश इम श्रुनरव्यानिन्॥ झवरार्थेष्टुहस्यातिः तवस्त्रासस्त्रास्त्रोनवरोम्भा
त्वेत्वा न चेवेद्यासः॥ आशो नो त्यादिने त्योरजनन्योन्य गुरुर्मृतेत्वालत्प्रेतात्यद्यसामित्य
संवक्तः॥ अनुभाविनाच्च पारद्वप्तवित्वा अनुभावित्वालत्प्रेतात्यद्यसामित्य
आशो न चेवेद्यासः॥ आशो न चेवेद्यासः॥ इति विज्ञाने व्यवरल्ला
क्षमीमृतं सुखं कृष्ण वश्वरूपं श्रियं श्रियं ॥ पूर्वोक्ते इति -